

## POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2012 r.

Sąd Okręgowy w Katowicach XIX Wydział Gospodarczy Odwoławczy  
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Maria Kozubska - Maciąga (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 września 2012 r.  
w Katowicach

sprawy z odwołania M. Ostrowski Spółki Jawnej we Wrocławiu

przeciwko Teatrowi Rozrywki w Chorzowie

o udzielenie zamówienia publicznego

na skutek wniosku M. Ostrowski Spółki Jawnej we Wrocławiu o zwolnienie od  
obowiązku ponoszenia kosztów sądowych

postanawia:

1. zwolnić skarżącego M. Ostrowski Spółkę Jawną we Wrocławiu od  
obowiązku uiszczenia opłaty od skargi ponad kwotę 50.000 zł  
(pięćdziesiąt tysięcy złotych, zero groszy)
2. oddalić wniosek w pozostałej części.

Ma oryginale -właśc.?

zgodność z h f H

SiV7TO?C .. /

SEI>

## UZASADNIENIE

Skarżący M. Ostrowski Spółka Jawna wniósł skargę od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 17 lipca 2012 r. (syg. akt KIO 1378/12) oddalającego wniesione przez skarżącego odwołanie. W skardze strona zawarła wniosek o zwolnienie od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości, w tym z opłaty sądowej.

Zarządzeniem z dnia 21 sierpnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Katowicach wezwał skarżącego do uzupełnienia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych przez złożenie dowodów wykazujących, iż skarżący nie ma dostatecznych środków na uiszczenie opłaty od skargi (bilans za rok 2011, deklaracje podatkowe dotyczące VAT oraz podatku dochodowego za ostatnie 6 miesięcy, stan kasy, itp.) pod rygorem oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.

W odpowiedzi na ww. zarządzenie strona skarżąca przedłożyła: sprawozdanie finansowe, w tym bilans Spółki za 2011 r., bilans Spółki za I półrocze 2012 r., sprawozdanie F01 za I półrocze 2012 r., deklaracje podatkowe VAT za ostatnie 7 miesięcy 2012 r.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Zgodnie z art. 103 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398, dalej jako u.k.s.c.) zwolnienie osoby prawnej od tbr kosztów sądowych uzależnione jest od wykazania, iż podmiot ten nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie. Oznacza to, iż obowiązek wykazania braku posiadania odpowiednich środków finansowych spoczywa na podmiocie składającym wniosek o

zwolnienie od ich uiszczenia.

Zgodnie zaś z art. 101 ust. 1 u.k.s.c. sąd może zwolnić stronę od kosztów sądowych w części, jeżeli strona jest w stanie ponieść tylko część tych kosztów. Art. 101 ust. 2 u.k.s.c. wskazuje z kolei, iż częściowe zwolnienie od kosztów może polegać na zwolnieniu od poniesienia albo ułamkowej lub procentowej ich części, albo określonej ich kwoty, albo niektórych opłat lub wydatków. Może też polegać na przyznaniu zwolnienia co do pewnej części roszczenia lub co do niektórych roszczeń dochodzonych łącznie; roszczenia te lub ich części sąd oznacza w postanowieniu o przyznaniu częściowego zwolnienia od kosztów sądowych.

W przedmiotowej sprawie analiza sytuacji majątkowej skarżącego oraz rozważenie innych okoliczności mających wpływ na rozstrzygnięcie w przedmiocie obowiązku ponoszenia kosztów sądowych prowadzi do wniosku, iż zasadnym jest częściowe zwolnienie od kosztów, tj. ponad kwotę 50.000 zł.

W ocenie Sądu Okręgowego, za zwolnieniem od kosztów przemawia po pierwsze, znaczna wysokość opłaty od skargi, która zgodnie z art. 34 u.k.s.c. wynosi w niniejszej sprawie 153.654 zł. W tym kontekście należy zwrócić uwagę, że o ile sama odpłatność dostępu do wymiaru sprawiedliwości nie narusza europejskich standardów w zakresie prawa do sądu (por. wyrok ETPCz z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie Kreuz vs. Polska, skarga nr 28249/95) o tyle orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka za naruszenie art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności uznaje nałożenie na stronę obowiązku ponoszenia kosztów, które w świetle okoliczności danej sprawy są nadmierne. W rezultacie, rozstrzygając kwestię zwolnienia od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych nie sposób pomijać wysokości wymaganej opłaty.

Po drugie, należy zwrócić uwagę, że obowiązek uiszczenia tak wysokiej opłaty powstał już w postępowaniu skargowym, które warunkuje wszczęcie postępowania sądowego, co z kolei w świetle orzecznictwa ww. Trybunału należy brać pod uwagę w kontekście ewentualnego pozbawienia strony prawa do sądowego rozpoznania sprawy (por. wyrok ETPCz z dnia 26 lipca 2005 r. w sprawie Edamski i Jedamska vs. Polska, skarga nr 73547/01).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy uznał jednak, że zwolnienie nie może zostać udzielone w całości. Z przedstawionego materiału dowodowego nie wynika bowiem, by wnioskodawca w zupełności nie był w stanie ponieść kosztów sądowych. Nie można bowiem pomijać, iż skarżący jest przedsiębiorcą. Ocena zaś zdolności przedsiębiorcy do poniesienia kosztów sądowych uzależniona jest od jego przychodów, a nie od stanu finansów istniejącego po zaspokojeniu wszelkich innych niż koszty sądowe zobowiązań. Koszty postępowania sądowego również stanowią koszty uzyskania przychodu, powinny być zatem ponoszone na równi z innymi wydatkami (kosztami) przedsiębiorcy. Jeśli zaś chodzi o przychody wnioskodawcy to, jak wynika ze sprawozdania finansowego za rok obrotowy od 1 stycznia do 31 grudnia 2011 r. kształtują się one na poziomie 20.859.580,75 zł netto. Ze sprawozdania o przychodach, kosztach i wynikach finansowych oraz o nakładach na środki trwałe wynika z kolei, że w II kwartale 2012 r. wnioskodawca osiągnął przychód netto w wysokości 11.620.000 zł. Dla uzupełnienia prezentacji sytuacji finansowej skarżącego dodać należy, że z bilansu

sporządzonego za pierwsze półrocze 2012 r. wynika, iż suma jego aktywów wynosi 10.924.658,89 zł. W konsekwencji Sąd Okręgowy uznał, iż wnioskodawca jest w stanie ponieść część kosztów sądowych, tj. kwotę 50.000 zł.

Z przytoczonych wyżej względów oraz na podstawie powołanych wyżej przepisów Sąd Okręgowy zwolnił skarżącego od ponoszenia opłaty od skargi na orzeczenie KIO z dnia 17 lipca 2012 r. ponad kwotę 50.000 zł.

Na oryg .

ZGOD1

siwic. >-

SEKRE

Starszy Sekret

Anna

nodpisy

GNAŁEM